

(ima 2, 3, 4. razred) prav ugodno narejeni. Mali „hlaponi dvojčki“ po 30 in več dobro natovorjenih vozov hitro in točno vlečejo naprej, vsakako hitreje, ko naši sekundarni in mešani vlaki. Slovenec, ki v Sarajevo ali poprek v Bosno potuje, se pelja najbolje nad Zagreb in Sisek. Iz Siska vozi parnik vsaki ponedeljek in četrtek, v Bosanski Brod, kder se prenoči. Čez Madjarsko potovati tje, nikomu ne svetujem, ker se na mnogih stacijah prestopati mora v drugi vlak, in dolgo čakati, kar lahko povzroči, da potnik ali zaspi, ali pa, ker so madjarski kondukterji od Pečuha počemši izvanredno neuljudni in nepostrežljivi, pravi vlak zgreši, ter se kam inam zapelja.

Do Derventa nima vožnja in pokrajina nič kaj posebno zanimivega. Ko se pa Derventu bližamo, se zasvetlijo v jutranjem svitu „munare“ (turni) turških džamij (cerkev). Prav prijazno mestice Dervent leži lepo ob hribu, je sedež ravnateljstva c. k. bosanske železnice. Ravno sedaj tam završujejo lepo novo katoliško cerkev, tamošnja šola pa oskerbujejo usmiljene sestre. Od Derventa naprej mimo „Verhovega“ se začne potem zanimiva vožnja proti staciji „Han-Marica“. Po progi, oni na Semeringu pri Pajerbahu podobni, se vije in pleže železnica na nekterih krajih izvanredno strmo, mimo prepadov do „Han-Marica“. Pa izvrstni, akoravno mali, hlaponi vlečejo krepko dolgo vrsto vozov v strmo bregovje. Od stacije „Kotorsko“ počemši spremlja zmiraj reka Bosna železnico tjan do zadnje stacije pred Sarajevom: „Ilidže-Crnotina“. Zanimivši kraji na potu pri železnici so nadalje „Doboj“, kder je železen križ na pravo roko pri staciji kot spomenik postavljen vojakom, katerih je tukaj in v okolici leta 1878 pod vodstvom grofa Szaparija mnogo rano smrt našlo. Tukaj so se Mohamedanci najhuje in najdalje ustavljali. Za Dobojem pride druga stacija: izdajski „Maglaj“, zloglasen in znan po zavratnem napadu ondornih mohamedancev na naše huzarje. Prebivalstvo Maglaja je skoraj brezizjemno mohamedansko in ima več džamij (turških cerkev) z visocimi „munarami“. Zanimiva je dalje stacija Žepče, pri katerem kraji so posebno naši vojaki in rojaki 47. rezervnega pešpolka se tako vro in junaško obnašali. Najbolj romantična pa je zatem vožnja proti Vranduku in kraj „Vranduk“ sam. Dolina, skoz katero teče vlak, je sila ozka. Celo dolino skoraj izpolni šumeča Bosna. Na obeh straneh so visoki in velikanski bregovi. Na pravem bregu teče železnica, na levem pa pelja ozka vojniška steza, po kateri je fzm. Filipovič vodil svoje zmagonosne čete. Na pravo pred stacijo leži „Vranduk“, kako jastrebovo gnezdo na pečino prilepljen. Peščica oborožanih bi bila mogla dolgo braniti prodiranje dalje v Bosno, ko nebi krščanski Bošnjaki bili prevarili Turke,

da so se inam obrnoli, in so utrdenje Vranduka kot nepotrebno opustili. Vranduk je nekake ključ v Sarajevo in dalje v Bosno. Pod razvalinami nekdanjega grada in trdnjave Vranduka pelja skozi v pečino izsek „predor“ (Tunel) vozna cesta dalje naprej. Železnica pa teče mimo grada Vranduka. Lepa je potem „Zenica“. Do tega kraja samo je bila najpred zidana železnica, zdaj pa vozi celo do Sarajeva. Pokrajina: široka, lepa in rodovitna dolina, bila kako ustvarjena za kolonizacijo. Kraj bi bil, ko bi se izbrale pripravne trtine sorte, tudi za vinorejo. Bosanska zemlja je poprek kam bolj rodovitna od naše, in živila bi lahko še dvakrat toliko ljudi ko sedaj živi, če bi se zemlja pametno obdelovala. Žalibog še Bošnjaki kmetujejo, kakor mi pred — 200 letmi. Slovenecem bi pri tej priliki posebno svetoval, da se naselijo v Bosni, ko bo enkrat Vakuf, t. j. mohamedansko cerkveno zemljišče, ki obsega skoraj tretjino vse Bosne, pametno razprodano in razdeljeno. Zenica je začela se jako širiti in rasti. Le 20 korakov od stacije je veliki rudokop. Kopljejo namreč premog, ki ga žge železnica in občinstvo povsod po Bosni, kder imajo zato pripravne peči. Tukaj in preje že v Maglaji (opoldan) in v Derventu so prav dobre in ne predrage restauracije.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 40. Nemčur stoji v Zidanem mostu gledajoč v Savo in Savinjo in hoče Slovenca zabavljati rekoč: vi kranjski bindišarji ste zelo nesnažni, ker Sava tako grda teče, pogledajte kako je „deutsche Sann“ lepa in zelena. Slovenec mu odvrne: le počakaj, kedar se vaši še neumiti nemčurji v Laškem in Celji začnejo enkrat umivati in prati, tedaj bo Savinja drugačijša kakor je sedaj!

Razne stvari.

(Ormožka čitalnica) otvori se slovesno 12. t. m. ob 7. uri zvečer s petjem, govorom, burko (Gluh mora biti). Zatem se poje Heidrihovo: Jadransko morje, sprejemajo udje in naposled je ples.

(Iz Žavca) nam pišejo, da je na dan premiranja konj g. živinozdravnik Jelovšek izvrstno slovenski govoril o napakih pri konjerejstvu; dalje, da je v Celji karta s podpisom: Mehrener Bürger šla od hiše do hiše ter odsvetovala dirke v Žavci udeležiti se.

(Slomšekovih zbranih spisov) četrta knjiga z naslovom: „različno blago“ se v tiskarnici družbe sv. Mohora marljivo tiska. Obsegala bo pedagogično, narodno-politično in narodno-gospodarsko tvarino.

(Prvi bataljon) našega 47. regimenta odpeljal se je 29. p. m. v Livno v Bosni.

(Umrla sta) čč. gg. Juri Cobelj, duhovnik v pokoji v Lembahu 37 let star, in Fran Voh, vpokojeni Kostričniški župnik pri sv. Petru v Savinjski dolini, 73 let star. R. I. P.

(Iz Brežic) se nam piše, da sta Vrsteškova fanta v Heiderjeveji krčmi bila 7. t. m. napadena od Lassnigga in nekega debeluhastega človeka. G. Potočnik pa ni tepel, tudi Snideršič ne, ampak sta navzoča bila, ker sta tje prišla kakor „Narod“ piše. Branila tudi nista fantov, kakor bi se bilo spodobilo, zlasti županu Snideršiču. Po teh vrsticah bodi popravljeno, kar je v številka 39. bilo menje podrobno in pomotno.

(Od sv. Frančiška v Stražah) se nam piše, da ste g. Časelnu zboleli dve hčerki na vratnej davici (difteritis), kateri je g. J. Šlander, zdravnik v Gornjemgradu srečno smrti otel. Omenjeni g. vrčnik bodi vrlo priporočen.

(Hmelju) je v Nürnbergu cena poskočila in vsled tega tudi v Žavci dražje prodavljajo, 50 kilo velja 60—70 fl. Do sedaj so prodali kakih 700 centov.

(Železnico) v Slatino so poslanci zavlekli, da je ne dobimo kmalu.

(Sv. Mohorske knjige) so došle porjenikom ter se delijo udom, kojih je letos 28.502.

(Žandarjev) imamo na Štajerskem 526 112 štacijah. Za stanovanja plačala je dela 25.344 fl. lani.

Listnica uredništva: G. S. v R. v Istriji: Vaš spis utegne bolje soditi za „Dušni pastir“ v Ljubljani, dopisi iz Zdol, Ruš, Murskega poja itd. prihodnjič.

Razstava sadja,

katero priredi sadjerejsko društvo za okoliš c. kr. mariborskega glavarstva dne 4 do 6. oktobra 1884 v T. Gützevi dvorani v Mariboru, se v soboto 4. oktobra ob desetih zjutraj slovesno otvori in je vsaki dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer odprta.

Ponedeljek dne 6. oktobra popoldne ob treh se razdajo darila. V torek dne 7. oktobra se razstavljeno sadje po dražbi prodaja.

Vstopnina 20 kr. — (Otroci plačajo polovico) — Društveniki so vstopnine prosti.

Dober kup!

Nova hiša, z enim nadstropjem, v Babnem števil. 15, trideset minut od Celja, je na prodaj. Hiša ima 5 sob s pohištvo oskrbljenih, kuhinjo, vrtič, mostovž, obokan hlev, perilnico, hranišče, svinjak, senarnico, sočivnjak, vse ograjeno in čez 3 joha zemljišča, za hmeljnik primerne; prodaja se zraven še živina, orodje, iz proste roke za 5500 fl. Več pové lastnik. 1-2

Loterijne številke:

V Trstu 27. sept. 1884: 90, 89, 4, 67, 8
V Linci " " 25, 35, 34, 42, 71
Prihoduje srečkanje: 11. oktobra 1884.

Služba podučiteljice

se odda na trirazredni v III. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli za deklice v Ljutomeru definitivno ali provizorično.

V nemškem in slovenskem jeziku v govoru in pisavi popolnoma zmožne prositeljice naj svoje prošnje do 15. okt. t. l. pri krajnem šolskem svetu v Ljutomeru vložijo.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru

dne 15. septembra 1884.

Predsednik:

Premmerstein.

2-2

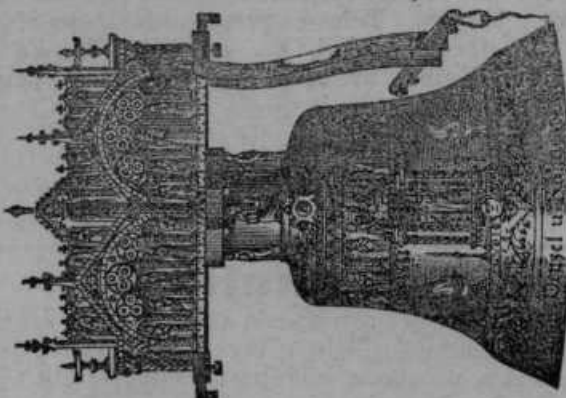
Elvarna,
Badgasse Nr. 9,
blizu sl. cerkve.

Šterlinh priznaji
za zlitte zvonove
je priredjenh za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v Mariboru,

zliva posebno izvrstne zvonove in najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi preigibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadno debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli do želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebí vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoní in v zvoniku nič ne tresó.

Imam tudi harmonična zvonila ali zvončke na prodaj!